

Posudek na diplomovou práci

Zuzana Formánková

Geocaching jako prostředek lokálního a regionálního rozvoje v Česku

Diplomová práce má rozsah 82 stran textu, 6 stran seznamu literatury a zdrojů a dalších 10 příloh. Grafické přílohy jsou obsaženy i přímo v textu – 7 tabulek, 3 grafy, 2 obrázky a 2 mapy. Studie se skládá z 8 základních kapitol, které jsou dále stručně a logicky členěny.

Autorka si vybrala ke svému výzkumu velmi moderní jev, který se může stát, pokud ne prostředkem lokálního a regionálního rozvoje (jak je dle mého názoru poměrně výrazně ambiciózně řečeno v názvu), tak bezpochyby zajímavým a specifickým prvkem moderních forem aktivního cestovního ruchu. Ač je téma značně medializováno, autorka se odvážně stala de facto průkopnicí výzkumu v oblasti geografie cestovního ruchu, určitě v českém kontextu. Cíle a struktura textu jsou jasně, stručně a výstižně stanoveny, vycházejí ze zarámování problematiky v oblasti využívání volného času a mají jasně geografický charakter, směřující k aplikaci v rámci lokálního a regionálního rozvoje. Autorka přehledně definuje pojmy, všímá si též geokomunity cacherů. Vlastní empirická studie využívá respondentů z řad představitelů krajů a chráněných území, návratnost odpovědí je vysoká. Po základní geografické analýze rozmístění cachí jsou shrnuty předpoklady rozvoje geocachingu a možnosti krajských a „ochranářských“ institucí v jeho propagaci, včetně konkrétních příkladů projektů a vyskytujících se problémů. V kapitole o ochraně přírody není příliš názorně znát konkrétní vztah mezi lokalizací chráněných území a počtem a rozmístěním cachí (např. v mapě). Je jich zde relativně více či méně než v ostatním území? Způsobují někde jejich nadměrné hustoty problémy apod.? Závěr pak není jen opakováním zjištěných tvrzení, snaží se zobecnit problematiku, autorka je schopna dle mého názoru i určitého nadhledu nad samotným konkrétním vlastním výzkumem.

Po formální stránce je práce čtivá, jasně a stručně vedená k cílům a zodpovězení vstupních otázek, bez zbytečného rozptylování se detaily. I překlepů je minimum. V práci se často operuje s anglickými termíny, u nichž ne vždy existuje vhodný český ekvivalent, což samozřejmě může ztížit orientaci v textu (např. i příloha 1, asi by měl být odkaz k textu, kde je vysvětlen pojem „powertrail“).

Celkově musím především ocenit odvahu, s níž se autorka „vrhla“ do neotřelého tématu. Dokázala, že umí dobře pracovat s literaturou, vybírat relevantní tituly a smysluplně s jejich pomocí i vlastním jednoduchým empirickým šetřením dojít vesměs samostatně k naplnění svých cílů. V neposlední řadě má práce, dle mého názoru, i nadprůměrnou stylistickou a formální úroveň. Práci doporučuji k obhajobě a zároveň jsem ji doporučil k účasti v soutěži „Inovace v cestovním ruchu“, pořádanou CzechTourism a domnívám se, že by části práce měly být připraveny k publikaci v odborném periodiku.

V Praze dne 2. května 2012.

RNDr. Jiří Vágner, Ph.D.
vedoucí diplomové práce